

# BICSKEI ÜJSÁG



40

2026. FEBRUÁR



4

## Nagy idők nagy tanúja

Folytatjuk a városi lét 4 évtizedére emlékező sorozatunkat. Ezúttal **Juhász János** egykori szövetkezeti- és sportkör-elnök idézi emlékeit.

8

## Magdi és vaddisznók

Ha mese lenne, ez lehetne a címe a Szenté Magdolna Kéktúra-élményeit bemutató interjúnknak.

16

## Vajdások a munkapadnál

Iskola és gyár együttműködésének jó példája a Magyarmetnél

13

## BIZTONSÁGBAN BICSKE JÖVŐJE

Szerencsés péntek 13-ája volt a város képviselő-testületének, hiszen a jól előkészített költségvetés elfogadásával zárhatták a munkanapot. A 2025-ös év anyagi értékelésére és a 2026-os esztendő fejlesztéseinek bemutatására kértük Bálint Istvánné polgármestert.

## Február 27., péntek, 10:00 TÉLÜZÉS ÉS KISZEBÁB ÉGETÉS

Csatlakozz hozzánk egy vidám, hagyományörző télbúcsúztató mulatságra! Gyere jelmezben, álarcban vagy hozz magaddal egy zajkeltő eszközt, hogy együtt elűzzük a hideget!  
**Helyszín: Kossuth tér**



## Február 28., szombat, 18:00 Eperjes Károly verses estje – Az igazat mondd, ne csak a valódit

Eperjes Károly különleges, verses estjén a 20. század nagy, istenkereső költőinek gondolatai kelnek életre Ady, József Attila, Babits és Pilinszky művein keresztül. Elmélyült, őszinte irodalmi élmény várja az érdeklődőket.  
A belépés díjtalan. Az előadás a Déryné Program hozzájárulásával valósul meg.  
**Helyszín: Lajtha Ház Kulturális Központ**

## Március 7., szombat, 10:00 Lajtha Lurkó

Vidám, családbarát délelőtti várja a legkisebbeket és szüleiket a Lajtha Házban, ahol a közös élmények és a játékos programok kerülnek a középpontba. A Lajtha Lurkó ideális alkalom arra, hogy a család együtt kapcsolódjon ki, miközben a gyerekek tartalmas és élménydús foglalkozásokon vehetnek részt. A belépés ingyenes.  
**Helyszín: Lajtha Ház Kulturális Központ**



Belépő: elővételben: 3000 Ft,  
az előadás napján: 3500 Ft.  
**Helyszín: BEMKK Petőfi  
Művelődési Központ**

## Március 8., vasárnap, 10:00 Nőnap koncert – Gájer Bálint előadása

## Március 13., péntek, 16:30 – KREATÍV HOBBI KLUB – TAVASZI ASZTALDÍSZ

Jelentkezési határidő: március 6. Egy alkalom ára: 5000 Ft.  
**Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ**

### Impresszum

A Bicskei Újság Bicske Város Önkormányzatának hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4200 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicskei Művelődési Közalapítvány (2060 Bicske, Hősök tere 4.). Kiadásért felelős személy: Vincze Zita. Készíti a VIA.HU MÉDIAÜGYNÖKSÉG ÉS PRODUKCIÓS IRODA Kft. Szerkesztő: Csúri Ákos. Nyomda: DOT-Media Consulting Kft. Hirdetésfelvétel, kéziratleadás: szerkesztoseg@bicske.hu

## Kedves Bicskeiek!

Január közepén együtt ünnepeltük városunk 40. évfordulóját. Elérzékenyülten hallgattam a visszaemlékezéseket akár polgármester elődeimtől, akár kedves bicskeiktől. Mindenkinek volt egy szellemes, humoros, de meghatározó emléke a változatos – időnként zord, időnként szívet melengető – évtizedekről. Újra és újra megbizonyosodhatok arról, hogy bicskeinek lenni jó, sőt több is annál: kiváltság. Kiváltság, mert egy olyan közegben élhetjük mindennapjainkat, ahol az emberség nem mint egy „egykor volt, de azóta már kihalt” tulajdonság, hanem nagyon is szerkesztés része a közösségnek. Jó példa erre a hóhelyzetben tapasztalt összefogás. Ami a gyerekeknek – szánkózás, hógolyózás, hóemberépítés – áldás a természettől, az bizony a mennyiségéből fakadóan kicsit „átok” a dolgozó felnőtteknek. Az utakra, járdákra szükség van, de csak biztonságosan használhatóak. És zokszó nélkül tette mindenki azt, amit tenni kellett. Ezért nem okozott nagyobb fennakadást a hóhelyzet, vagy éppenséggel a gyönyörű hófehértésükkel letöredező idősebb – és vastagabb – ágak, kidőlt fák a településünkön. Veszély volt és most is figyeltünk egymásra. Ezért gondolom azt, hogy Bicske valóban az „egy mindenkéért, mindenki egyért” nemes szellemiségében éli hétköznapjait és ünnepnapjait egyaránt. Ez a biztonság, ez az egymásra vigyázás adja azt a kiváltságot, amit minden bicskei joggal érezhet magában. Köszönöm ezt az összefogást, hiszen újfent megbizonyosodott: együtt minden akadályt legyőzünk!



**Bálint Istvánné**  
polgármester

## Ajánló

### A beszéd kevés, a cselekvés a fontos

Lakossági fórumot tartottak a drogterjesztés és -fogyasztás visszaszorítása, valamint a megelőzés jelentőségéről és eszközeiről. A cél egy biztonságosabb, élhetőbb, drogmentesebb Bicske, ahol senki sem a másakra mutogat, hanem közösen keresik a kiutat és a megoldásokat. A rendezvényen nemcsak a téma szakértője és a polgármester, hanem az országgyűlési képviselő is felszólalt. De a legtanulságosabbak a lakossági észrevételek voltak ... **beszámoló a 6. oldalon**



### Nemes cél érdekében perdültek táncra

Bicske ismét segített. Ezúttal közel 1,6 millió forint gyűlt össze azon a jótékony bálon, amelyet Parajd megsegítésére szerveztek, hiszen az ottani sóbányát elöntő árvíz után nehéz helyzetbe kerültek az ottani magyarok. Vagyis magyar segített a magyarnak. A Fogadóban megrendezett bál mellett az emberségről is szólt. ... **részletek a 14. oldalon**



### 22 csapat töltötte a kolbászt

Városunk megint kitétt magáért. Bár mondják, hogy a disznóvágás falusi dolog, azért jónéhány bicskei polgár megmutatta: városban is értenek a kolbász-töltéshez. Méltóképpen avatták fel az új rendezvénysátrat azok, akik egészséges versengéssel és még több nevetéssel töltötték az időt február első szombatján. ... **folytatás a 7. oldalon**



### Hitka Péter versei, Bicske művészei



Hitka Péter költő 8 évesen element, majd közel 30 éve „viszagyűtt” Bicskére. Ezért magát nem gyűttmentnek, hanem „mennyűtt”-nek tartja. Ebben nem tisztünk igazságot tenni, sokkal inkább érdeklődéssel és odafigyeléssel olvasni műveit. Csodálatos verseit csordakúti tanyáján veti papírra. ... **költészet a 10. oldalon**

## Juhász János 80 éve bicskeiként a bicskeiekért

*Idén lesz 80 éve, hogy Juhász János meglátta Bicskén a napvilágot. A jelenleg borászattal foglalkozó atyafi azóta sem hagyta el szeretett települését. Elnöke volt a sportkörnek, a szövetkezetnek, a rendszerváltás után húsüzemet üzemeltetett, majd fiával borászatkodásba kezdett. Gyermekkoráról, a város fejlődéséről és a településen betöltött szerepeiről beszélgettünk.*

### - Mióta foglalkozik a Juhász család borászattal?

- Már korábban is volt a családnak egy szőlője a Táboralás Dűlőben, de ott leginkább saját magunknak termeltünk, nem eladásra. Később jött a gondolat, hogy ezt lehetne nagyban is csinálni. Két fiam van, az idősebb Kanadában él, míg a fiatalabbiknak, Tibornak volt az ötlete, hogy foglalkozzunk komolyabban is a borászattal, hiszen őt már gyerekkora óta érdekelte ez a világ. 2001-ben indítottuk ezt a vállalkozást, nekem párhuzamosan volt egy húsüzemem is, de azt 65 évesen eladtam. Jellemző volt, hogy itt a környéken sokan foglalkoztak paraszti gazdálkodásban szőlővel, de az élet úgy hozta, hogy sokan eladták a földjüket. Jelenleg a szőlő visszaszorul, a galagonyás inkább egy új kertváros lesz, sokan életvitelszerűen élnek itt a dűlőkben.

### - A Juhász család mióta van jelen a település életében?

- 200 éve. Bicskén születtem 1946-ban, vagyis idén leszek 80 éves. Apai ágon az egész családfa bicskei.

### - Hogyan telt a gyerekkora?

- A Káposztás kertben - ami most a Bicske Szíve Park - laktunk a családi házunkban, de ezt a '70-es években kisajátították, mert panelházak épültek ott. Kertesházból négylakásos társasházba költöttünk. Természetesen ide jártam általános iskolába, ahol külön volt fiú és lány osztály. A fiúosztályba 52-en jártunk egy évfolyamban. Nagyon jó közösség volt kiváló tanárokkal, akik sokat foglalkoztak velünk. Érdekesség, hogy a volt iskolámból lett a mostani Szent László iskola, ahova az unokám is jár. Nekem Bicske a legszebb hely, minden ide köt. Itt nőtem fel, láttam a folyamatos fejlődést. Az első időkben összesen két utca volt leaszfaltozva, a Sár köz - ami most Fő utca - és a Szél utca. Ahogy fejlődött a község, úgy nőtt az infrastruktúra. Korábban a település kertvárosi és újtelepi része teljesen üres volt, a háború előtt csak egy-két utca volt. Az igazi fejlődés akkor indult meg, mikor a rendszerváltás után a kiépült a szennyvíz- és a gázhálózat, mert erre az alapra már lehetett utakat és lakásokat építeni. Egyébként a településen nagyon jó földek voltak, így a mezőgazdaság igen meghatározó volt. Sokan tartottak háztájit.



### - Önök is tartottak állatot?

- Hogyne. Minden évben vágunk disznót.

### - Évtizedekkel ezelőtt mivel teltek a bicskei fiatalok mindennapjai?

- Tizenévesen a fiúkkal fociztunk, a Káposztás kertben játszottunk, ahol volt egy tó is, ahol télen lehetett csúszkálni. Mikor idősebbek lettünk sokat jártunk a kultúrházba bálókba, teadélutánokra. Motoroztam és barátaimmal gyakran jártunk bel- és külföldi találkozókra.

### - Általános iskola után hol tanult tovább?

- Budapesten a Ferenciek terére jártam egy szakmunkás iskolába, később munka mellett végeztem a közép- és főiskolát. Először a Ganz Mávag-nál dolgoztam, majd a katonaság után hazakerültem Bicskére, itt a Szövetkezetben dolgoztam. 1969-ben házasodtunk össze feleségemmel, két fiunk és három unokánk született. A rendszerváltás után alapítottunk és felépítettünk egy nagyon modern húsüzemet. Teljesen a nulláról hoztuk össze fél év alatt. De a fiam már nem akarta

tovább vinni, mi pedig a feleségemmel idősek voltunk ehhez, így eladtuk az üzemet.

### - És elindították a borász vállalkozást...

- Ide egy másfajta szemlélet kell, mint a húsüzembe, itt lassul az ember. A fiammal szinte mindig itt vagyunk, jönnek az emberek borért, beszélgetünk, szinte itt készül a szemük előtt a nedű.

### - Helyiek jönnek borért?

- Helyeik, tatabányaiak, biatorbágyaiak, de még a fővárosból is. Vannak törzsvevők, akik évtizedek óta járnak ide. Például egy tatabányai nyugdíjas bányászbrigád havonta elvisz 50-60 liter bort, amit otthon szétosztanak.

### - Hogyan emlékszik, a várossá avatás mennyit lendített a településen?

- Sokat. Voltak paraméterek ahhoz, hogy mi szükséges a várossá váláshoz, amiből bizony sok hiányzott akkor, hogy megkapjuk ezt a rangot. De megcsináltuk.

### - Hogyan értékeli az elmúlt éveket a település életében?

- Szerintem - és az én koromban ez már nem hízelgés - a jelenlegi vezetéssel nagyon jó kezekben van a város. Ha jellemezni kellene, azt mondanám, hogy polgárbarát. Például európai színvonalú sportpálya épült. Pontosan tudom, hogy ez miért fontos, hiszen sportkörelnök is voltam.

### - Ha már sportkör, milyen volt a sportélet a községben?

- Régen a vízműnél volt egy focipálya, de az 1-es út építése miatt költözni kellett. Kaptunk a termelészövetkezettől az újtelepen egy területet, amely nem volt az igazi, de társadalmi munkában új sporttelepet hoztunk létre. De nemcsak labdarúgás volt ám! Hanem volt súlyemelőszakosztály, sakk, asztalitenisz is. Mozgalmas élet volt. Abban az időben megye első osztályban szerepelt a focicsapat. A polgármesterasszony édesapja is csapattag volt. A rendszerváltás után voltam elnök, vezetésem alatt a csapat megnyerte a bajnokságot és felkerült az NBIII-ba.

### - Bicskére jellemző, hogy sok minden társadalmi munkának köszönhető.

- Valóban. Így indultak el 40 éve a Bicskei Napok és így épült a Kakas óvoda. Több vállalatnak volt építőbrigádja, akik segítettek az építkezésben, amihez az anyagot az üzemek adták. Érdekes történet volt az is, hogy miként került a zánkai üdülő az önkormányzat tulajdonába. Kaptunk egy fülest arról, hogy esetleg meg lehetne szerezni. Autóba ültünk az akkori tanácselnökkel és meg sem álltunk a tapolcai földhivatalig, ahol kibuliztuk, hogy a tulajdonunkba kerüljön. Társadalmi munkában sikerült elintézni mind a terület körülkerítését, mind az áram bevezetését. Odafigyeléssel, csibészséggel, bátorsággal és akarattal sikerült.



### - Nagyon sok dolog létrejötténél volt jelen. Milyen pozíciókat töltött be a faluban?

- A sportkörelnökség mellett, tizenkét évig voltam a Szövetkezet elnöke, ami a kisiparosokat fogta össze. Az édesanyám vezető varrónő volt a szövetkezetben és a tagok engem választottak meg elnöküknek.

### - Említette, hogy az unokája katolikus iskolába jár.

### Milyen a település és az egyházak kapcsolata?

- Egy személyt szeretnék kiemelni, Tabódy István atyát. Ő rengeteget tett Bicskéért, neki köszönhetjük a katolikus iskolát is. Mindenkiel szót értett, nekem is jó barátom volt. Mikor már nem volt szolgálatban, el akarták helyezni egy papi otthonba, de ő erről hallani sem akart. Összefogtunk, Szigeti Imre adott egy kis házat, kialakítottunk neki ott egy nyugdíjas „paplakot”. Az ellátását is megoldottuk a húsüzemből vagy a Báder fogadó konyhájáról. Itt tovább tudta folytatni a közéleti tevékenységét is. Sok barát-ismerős látogatta itt, köztük Szabényi Zsolt akkori polgármester, aki segített a személyes dolgait intézni. Az atya nagyon sok pénzt hozott kapcsolatai révén a faluba. Felújította a templomot, a paplakot. Ahogy elmondtam magának, Bicske nagyon szép hely, ennél jobb nincs is. Itt van domb, van síkság. Kitérő termőföldünk van. Közeli vagyunk Budapesthez, Tatabányához. Most már van itt minden, nem kell kimenünk a városból, ha valamire szükségünk van.

## Fórum a drogról: Kerüljük el a huszonnegyedik órát!

„Mi még bőven a 24. óra előtt vagyunk, de nem szeretném, hogy eljussunk arra a szintre, ahol más települések tartanak” – indokolta a Bicskei Kultúrkúriában megrendezett lakossági fórum létjogosultságát **Bálint Istvánné**. A polgármester a drogterjesztés és -fogyasztás visszaszorítása, valamint a prevenció jelentőségének és eszközeinek bemutatása érdekében hívta életre a rendezvényt, amelyen a kábítószer-kerkedelem felszámolásáért felelős kormánybiztos, Horváth László kabinetvezetője, **Forgács István** is részt vett.

A városvezető senkit sem lepett meg köszöntőjével, amelyben azt ecsetelte – és ezzel jól láthatóan a résztvevők mind egyike egyetértett –, hogy drogprobléma van a településen, és beszélni kell róla. Úgy vélte, beszélgetni csak úgy érdemes erről, ha annak a későbbiekben eredményei is vannak és hite szerint a rendezvény egy nagy lépés volt a jó irányba.

A közel kétórás eseményen a meghívott vendégek mindegyike felszólalt, sőt a jelenlévő lakosok közül akadtak olyanok, akik személyes tapasztalataikat osztották meg a többiekkel, valamint kérdéseket tettek fel a szakembernek. Részt vettek a fórumon a helyi oktatási intézmények vezetői, akik a leginkább veszélyeztetett korosztályokkal nap mint nap találkoznak, illetve maguk a diákok is, akik első kézből ismerkedhettek meg a kábítószer okozta családi tragédiákkal. Szólásra emelkedett **Tessely Zoltán**, a térség országgyűlési képviselője is, aki egyfelől örült a nyílt és őszinte kommunikációnak, másfelől szerinte érdemi eredményt csak a rendszer, az önkormányzat és a lakosság szoros együttműködésével lehet elérni.



A hozzászólásokból egyértelműen kiderült, hogy sok a feszültség és az indulat az emberekben, ugyanakkor az is jól kirajzolódott, hogy nem köthetők egyetlen közösséghez a kábítószerrel kapcsolatos jelenségek és következményeik, hanem összetett társadalmi kihívásról van szó. A megbélyegzés nem vezet megoldáshoz, a közös gondolkodás, a megelőzés és a következetes fellépés viszont igen – vélekedett Forgács István, aki örömmel újságolta a jelenlévőknek, hogy a kábítószer és a társadalmi felzárkózás témakörökben sok konstruktív javaslatot és nyitottságot tapasztalt.

- Nagyon izgalmas, dinamikus párbeszéd volt, és éreztem némi megelőlegezett bizalmat is, amit megpróbálunk megvalósítani. Biztosat ígérni nem lehet, de minden erőnkkel arra törekszünk, hogy eredményeket érjünk el, mert ez mindannyiunk felelőssége – kezdte értékelését a szakértő, aki jelezte: megállapodott a polgármesterrel és az országgyűlési képviselővel abban, hogy egymást segítik ebben a kérdésben, továbbá a kábítószer problémák kérdésein túl egészség-, lakhatás-, vagy éppen munkaerő-fejlesztéssel kapcsolatos dolgokban is próbál segíteni a városnak.

Bálint Istvánné összegzésében fontosnak tartotta, hogy jelen volt Szabó Vendel, Fejér vármegye rendőrfőkapitánya és Balázs Sándor bicskei rendőrkapitány is, valamint olyan családok képviselői is, akik közvetlenül vagy közvetve érintettek akár a drogterjesztés, akár a drogfogyasztás tekintetében. Nem kérdés, hogy a cél közös: egy biztonságosabb, élhetőbb, drogmentesebb Bicske, ahol senki sem a másakra mutogat, hanem közösen keresik a kiutat és a megoldásokat.

## Versengve töltöttek

*Valakiknek a német típusú, akadnak olyanok, akiknek az olaszos ízvilágú, megint másoknak a klasszikus magyaros ízesítésű kolbászok jönnek be – ez derült ki a február 7-én, ötödik alkalommal megrendezett Bicskei Kolbásztöltő Versenyen. A győztes csapat az utóbbi mellett tette le a voksát. Na, de ne szaladjunk ennyire előre!*

Már hajnalban sürgött-forgott a versenyző 22 társaság, akik alaposan felkészülve érkeztek a tanusodánál a vadonatúj, az önkormányzat által tavaly beszerzett és most debütáló 300 négyzetméteres rendezvénysátorba. Az asztalok pedig nemcsak az alapanyagként szolgáló húsoktól, hanem a fűszerektől, a különféle hozzávalóktól és természetesen a töltésre szolgáló eszközöktől roskadoztak. És a lázas munka kezdetét vette. A Fidesz-frakció alkotta „**Akció Frakció**” fantázianévű csapat tagjai azért aggódtak, hogy **Sulyokné Guba Judit** a petrezselyemzöld aprításakor nehogy véletlenül az ujját is megvágja, mert akkor nemcsak az elsősegélynyújtó tudásukra lett volna szükség, hanem a németes stílusú kolbászuk fontos alapanyaga is kárba ment volna. A **Dinamik Harcművészeti Közhasznú Sport Egyesület** tagjai négy asztalon dolgoztak, és mint **Metzger Antal** elnök megállapította: tökéletesen illik a filozófiájukba a kolbásztöltő viadal, mivel alapvetően az életre készítik fel a fiatalokat és szerinte nem árt tudniuk, miként kell egy jó kolbászt elkészíteni. A **DHKSE Burzsujok** csapatának oszlopos tagja volt a mindössze kilenc éves Blanka, aki édesanyja instrukciói alapján egymaga fűszerezte és gyúrta össze a darált húst, hogy aztán a többiek betöltsék azt a rendeltetési helyükre. Csupa mosoly és vidámság uralta az „**Örökifjak**” (**Barátság Nyugdíjas Klub**) két asztalát. **Medvei Ida** elnök meg is jegyezte, hogy a jó kolbász titka a fűszerezésen túl nem más, minthogy a teljes szívükkel csinálják. A régebb óta fiatalok klasszikus magyaros ízű kolbászokat készítettek, hogy a maradékot a nőnap-i összejövetelükön közösen elfogyaszthassák. Keményen dolgoztak a **Papinóth Pékség** csapatai is, mert pontosan tudják, a jó kenyér mellé dukál a kiváló ízű kol-



bász. A négytagú zsűri – **Marosán Norbert** mesterszakács, **Kiss Csaba** zsűrielnök, **Bajcsai Tamás**, a Városi Konyha vezetője és **Kovács Györgyné** hivatali munkatárs – igyekezett a készítés közben megismerni az alkotásokat és az alkotókat egyaránt, mert a tányéron nem csak a húst, hanem a lélek egy vetületét is látni fogják. Feladatuk a város kemencéjében kisült kolbászok kóstolásával, értékelésével zárult.

Ezek alapján a Papinóth Pékség kétkilós kenyér különdiját a „**Kolbász a rajtkőről**” csapat ehette meg, különdíjban részesült a „**Klub**” elnevezésű alakulat, a legszebb tálalás díját pedig a „Gasztro Gengszterek” kapták. A verseny harmadik helyén a „DHKSE Burzsujok” csapata végzett, másodikként zárt a „Kolbász a szakajtóban”, míg egyhangú döntéssel első helyezett lett a „Raktáros Baráti Kör”, amelynek tagjai füstölt szalonnával bolondították meg magyaros kolbászukat, amely tökéletesen harmonikus ízt eredményezett és győzelmet ért.



# Szente Magdolnát magával ragadta a túrázás világa

**A Bicskei TV „Köztünk élő hősök” című műsorának vendége Szente Magdolna volt. Szabó Ágnes sorozatából kiderült, hogy a bicskei hölgy évek óta túrázik az Országos Kéktúra útvonalán és addig bizony nem nyugszik, amíg minden egyes kilométert nem teljesített.**

**- Mikor és miért kezdte a tudatos túrázást?**

- Először nem tudatosan kezdtem el, egy darabig csak túráztam, nem foglalkoztam a Kéktúrával. Az ország nagyon sok részét bejártam, aztán 2021-ben döntöttem úgy, hogy meg kellene csinálni a kéket. Most már nagyon szeretném befejezni, mert az alföldi kéket már régebben megcsináltam, az országosat tavaly fejeztem be, és most csinálom a dél-dunántúli szakaszt.

**- Kicsit pontosítsuk, ha lehet, hogy milyen szakaszokat kell ezen megnevezések alatt érteni!**

- Az Alföldi Kéktúra Sátoraljaújhelytől Szekszárdig, a Dél-dunántúli Kéktúra az Írottktől Szekszárdig tart, míg az Országos Kéktúra az Írottktől indulva keresztül megy a Bakonyon, a Balaton-felvidéken, a Vértesen, a Gerecsén, a Pilisen, a Börzsönyön, a Bükkön, a Mátrán és a Zemplé-  
nen, a végállomása pedig Hollóházán van.

**- Kell egy bakancs, egy hátizsák, egy bot és indulás.**

**A laikusnak ennyi elég egy túraszervezéshez.**

- Azért ennél egy kicsit bonyolultabb... Először is egy Kéktúra-füzet tartalmazza a pontos szakaszokat. Fontos, hogy alaposan tervezzük meg az utazást, mert sokszor eléggé nehézkes a tömegközlekedés és másrésről az sem árt, ha az időjárás is kedvező. Általában Budapestről indulunk a célállomásra. Legutóbb Zalakomártól túráztunk Kisvidig. A fővárosból közvetlen vonat vitt Zalakomárra és onnan indultunk egy 15 kilométeres túrára. A közlekedés kihat a túrára is a tekintetben, hogy arra kellett figyelniük, hogy elérjük a délután 3 órás buszt, mert így csak egyszer kellett átszállni Marcaliban, és nem pedig háromszor, mint a későbbi járat esetében.

**- A többes számból jól értem, hogy nem egyedül teljesíti a túrákat?**

- Általában nem egyedül túrázom, bár előfordult, hogy egy-egy nagyon rövid túrát egymagam teljesítettem. Minimum ketten szoktunk menni, mert például erdőbe nem szívesen megyek egyedül. Nyilván nem a fáktól és a növényektől félek, inkább az állatoktól... Részben a vadászoktól, de korábban, amikor Bódvaszilás környékén túráztunk, voltak medvék a Mátrában, és azért medvékkel nem szerettem volna találkozni. Talán a legvadabb kaland az volt, amikor messziről láttunk vaddisznót, de



szerencsére testközelből még nem találkoztunk velük.

**- Hogy néz ki a túrafelszerelés?**

- Az alap egy kényelmes túrabakancs és kényelmes, jól szellőző ruházat. Mindig van nálam esőkabát, bár komoly esőben és szélben nem igazán véd meg. Túráztam már annyit, és kényelmes is vagyok annyira, hogy esőben, sárban ma már nem szívesen megyek. A hátizsákban mindig van egy polár mellény, mert fájni szerintem senki nem szeret. Amúgy a hátizsákomban elfér az ásványvíz, meg egy pici kóla. Kávét is mindig viszek, mert a kistelepüléseken nem mindig van presszó vagy kocsma. És természetesen szendvicsek, egy kis nápolyi, esetleg banán. A legfontosabb azonban az innivaló, mert annál rosszabb nincs, mikor az ember szomjas.

**- A túraútvonalon fontos dolog a pecsételés...**

- Így van. Amikor végig járunk egy-egy szakaszt, akkor a végén van pecsételőállomás. A párnát és a füzetet viszem magammal, és amikor teljesítettük az útvonalat, akkor

pecsételünk. Nagyon érdekes, hogy általában a pecsételő állomás helyszínéhez köthető lenyomatok vannak a pecsétéken - templomok, jellegzetes épületek.

**- A teljes Kéktúra mennyi pecsétet tesz ki?**

- Az alföldi kéket már nagyon régen csináltam, arra nem is emlékszem pontosan, hogy ott hány pecsét van. Az Országos Kéktúrában 153 pecsét van, de ahogy olvastam, most beraktak hét újat. A dél-dunántúli kéken 50-55 darab van, ha jól emlékszem. Egyébként van olyan, ahol 20 kilométer a két pecsét közötti táv, valahol három, máshol nyolc kilométer.

**- Szó volt róla, hogy nem egyedül túrázik. Kik alkotják a csapatot?**

- Túrán ismerkedtünk meg, úgyhogy túrabarátok. Ketten közülük most vették meg a dél-dunántúli füzetet, amiben még csak négy pecsét van, amit most így bejárunk. Így legalább ők is megcsinálják velünk. A csapat összetétele mindig változó. Általában én szervezem a túrákat, felhívok néhány barátot és mindig akad valaki, aki velem tart.

**- Mi történik, amikor megtelik a füzet pecséttel?**

- A Magyar Természetjáró Szövetséghez kell beküldeni, ott leellenőrzik, és ha minden rendben van, akkor küldenek egy oklevelet és egy jelvényt. Amit viszont nem tőlük kapok, az a jó levegő, a szép tájak, a jó társaság és ez így egyben megfizethetetlen. Egyébként a jelvény meg van számozva, így mindig tudom, hányadikként csináltam végig az adott Kéktúrárt.

**- Van olyan település, ami annyira szép volt vagy annyira különleges, hogy oda visszatérne később?**

- Veleméren van egy Árpád-kori templom, azt nagyon szeretném megnézni, mint ahogy az Abaligeti-barlangot is. Nagyon sajnálom, hogy nem tudtam megnézni Szádvárat, oda mindenképpen visszamennék. Például Sümegre kétszer is visszamentünk, mert volt, amikor csak a várat néztük meg.

**- Milyen terveik vannak még?**

- Mindenképpen szeretném befejezni a Kéktúrárt. A dél-dunántúli piros és a közép-dunántúli piros már megvan, most a Pest megyei piros van soron. Utána nem tudom mi következik, de biztosan fogok túráztatni kedvtelésből, amíg csak tudok.



**Hitka Péter** nyolcévesen került a fővárosba, majd mintegy negyven elteltével hazajött a Bicskéhez tartozó Csordakútra, amelynek egyik felét Kerekes Mihályék lakják, költönnk az út másik felén hozta létre a tanyáját, ahol 1998 óta él.

Sokan gyűttmentként tekintenek rá, de ő így fogalmaz: „*mengyütt vagyok, mert mentem, meg gyűttem. Az irodalom mindig része volt az életemnek. A versírás olyan számomra, mint a levegővétel. Szükségem van rá, mert ha nem írok, talán meg is fulladok. Tehát lételem.*”

Civil életében közműveket épített, lótenyésztőként az angol telivér tenyésztő egyesület alelnöke és nem utolsó sorban a Bicskei Művelődési Közalapítvány kuratóriumának is tagja.

Sportolóként a Vasas birkózó szakosztályában versenyzett, majd következett a lovaglás, amit a mai napig művel.

Három gyermeke közül Viktória és Lili képzőművészeti egyetemet végzett, András fia pedig belsőépítész.

### Hitka Péter (szonett): TOLLPIHE

Versem a szépen szóló számon,  
az apró kicsiny reszkető tollpihe,  
ami jelzi nektek, hogy még élek,  
nem szállt el a lélek a semmibe.

Versem a tollam keserű hegyén,  
íjként feszül a gonosz világ felé,  
amit rejtegetek szívetek mélyén,  
szám tüzes nyílként fúródik belé.

Versem szép szerelemtől ha szól,  
úgy simogat mint tavasszal a szél,  
mint amikor réges-régen szerettél.

Versem a szépen szóló számon,  
pusztítsd ezt a kegyetlen világot,  
míg nem érek az örök semmibe.

### Hitka Péter: HA ÉG AZ ERDŐ

A szerelem olyan mintha égne  
az erdő,  
tüze szívemet olvasztja perzselő.  
Olyankor a léptem is más,  
nem hallatszik cipő koppanás.  
Nem járok, repülök a föld felett,  
nem érzem a maró hideget.

Kibontott ingem tépi a szél,  
nem érdekel a zordan támadó tél.  
Szerelmes vagyok a szerelemben,  
a bennem égő pusztuló erdőbe.  
Hiába van ősz, nem számít semmi,  
menni kell csak, előre menni.  
Vinni a kigyulladt lángoló szívem,  
adni-adni, odaadni mindenem.

Persze szerelmet kapni is akarok,  
nyakam köré font ölelő karok.  
Hátamat tépő színes körmök,  
örökkön-örökké játszó örömök.  
Nem visztek soha tévútra,  
nem járok én, csak tiszta vízű kútra.  
A szerelem olyan mintha égne  
az erdő,  
megfagyott szíveknek melegedő.

### Hitka Péter: JÁTÉK A HAZÁMMAL

1956-ban még csak,  
négy éves voltam,  
de már embereket láttam,  
mésszel leöntve holtan.

Véres földbe taposták,  
Hazámat és a békét,  
az iszonyú harcnak  
senki nem látta a végét.

Apám reggel puskával  
a viharkabátja alatt elment,  
este frankkóvét hozott  
és egy kis kenyeret.

Napfényt nem láttunk,  
felhőktől sötét volt az ég  
minden ember szívét,  
megölelte a hideg jég.

Összeszorított foggal,  
mint a felnőttek jártam,  
minden áldott nap  
Apámat vártam.

Ebben az iszonyú világban,  
Anyám volt a derű a szépség,  
miatta néha-néha előbújít  
a gyönyörű kék ég.

Ma már tudom ,hogy  
a nagyok becsaptak,  
a legnagyobb bajban  
magunkra hagytak.

Csak játszottak velünk.  
Ma is ugyan úgy tesznek.  
Hazudnak elárulnak.  
Népeket adnak vesznek.

### Hitka Péter: NEM ELÉG

Nekem nem elég,  
ha csak szeretnek  
nekem az kell, hogy  
szerelemmel szeressenek.

Nekem nem elég  
a majdnem, nekem  
biztosan célba  
kell érnem.

Nekem nem elég  
csak élni, nekem  
gyilkos tázzel  
kell égni.

Nekem nem elég  
a biztonságos élet,  
ha közben csendben,  
kiműlik a lélek.

Nekem nem elég  
ha mennydörög,  
szakadjon le az ég  
ha már dörög.

Nekem nem elég  
ha csak szeretek,  
nekem az kell, hogy  
szerelemmel szeressek.



|                                    |  |                                       |  |                              |   |                       |                                       |  |
|------------------------------------|--|---------------------------------------|--|------------------------------|---|-----------------------|---------------------------------------|--|
|                                    | Bicskei néptánc-műhely →                   |                                       |  |                              |   |                       | 1<br>↓                                | Régi ↓   |
|                                    | Névelő ↓                                   |                                       |  |                              |   |                       |                                       |  |
|                                    | Méter jele ↑<br>Páros alma! ↓              | Kétjegyű mássalhangzó ↗               |  | Ritmus jele ↓                | Sugár jele ↑<br>Rossz ellentéte →             |                       |                                       |  |
|                                    | Az egykori bőrgyár helyén ma álló „ház” →  |                                       |  |                              |   |                       |                                       |  |
|                                    |  | Bicske balatoni táborának helyszíne → |  |                              |   |                       |                                       |  |
|                                    | Télen esik →<br>Kék..... egykori étterem ↓ |                                       | Bicskei „hegy”; kukorica ↓                       | Kővágó ..... Kertbarát Kör ↓ | Ukrajnai testvér-városunk →<br>↓ Focista póló |                       |                                       |  |
| ↑ Horgászok kedvenc helye          | Szén-oxid jele →<br>Római 1 ↓              |                                       | József Attila verse →<br>Térség egyik hegysége ↓ |                              |   |                       | Babos szélei! →<br>Lobogó ↓           |  |
| 2<br>→                             |  |                                       | T  |                              |   |                       |                                       | Pizza..... helyi étterem ↓<br>A házastárs édesapja ↓ |
| Személyes névmás →                 |  |                                       | A múltban volt →<br>Minden gyerek szereti ↓      |                              |   |                       | általános forgalmi adó röv. →         |  |
| Elek az elején →                   |  |                                       |  |                              |   | Fogorvosnál mondjuk ↓ | Téli fejfédő eleje →<br>Üres saláta ↓ |  |
| Régi bicskei havilap: Bicskei... → |  |                                       |  |                              | 3<br>→  |                       |                                       |  |
| Ragadozómadár →                    |  |                                       |  |                              | Ritka, mint a fehér... →                      |                       |                                       |  |
|                                    | Bicskei Gazdasági Szervezet röv. →         |                                       |  |                              |   |                       | Gyakori vezetéknev (jel: szláv) →     |  |

**Beküldési határidő: 2026. március 10.** A megfejtéseket személyesen nyitvatartási időben a Nagy Károly Városi Könyvtárba (2060 Bicske, Kisfaludy u. 29.), vagy ugyanerre a címre postai úton juttathatják el. A borítékra kérjük, írják rá a megfejtő nevét és elérhetőségét. Elektronikus úton a könyvtár olvasószolgálati címére: [olvasoszolgalat@nkvk.hu](mailto:olvasoszolgalat@nkvk.hu) küldhetik el. A helyes megfejtők között 3 darab ajándécsomagot sorsolunk ki. Az előző rejtvény helyes megfejtői közül kisorsolt 3 szerencsés: **Nagy Andrea, Tóth János, Idesti József.** Az ajándécsomagot a könyvtárban vehetik át.

Múlt havi keresztrejtvényünk helyes megfejtése **Kerecsendi Kiss Márton** volt. Kerecsendi Kiss Márton (1917–1990) költő, film-forgatókönyv-író, az első magyarországi cigányiskola alapító-igazgatója volt, amelyet Bicskén hozott létre, a mai Tanoda épületében. A Heves vármegyei Kerecsenden született. Egerben és Győrben tanult, Budapesten tanítói oklevelet szerzett. 1945 tavaszán emigrált, Ausztriában, Olaszországban, Argentínában és Kanadában is élt, majd 1962-ben Clevelandben telepedett le, ahol haláláig alkotott.

## Bicske biztonságos és stabil anyagi háttérrel rendelkezik, a folyamatos fejlesztésekre is jut forrás – interjú a költségvetésről Bálint Istvánné polgármesterrel

Péntek 13. Úgy tűnik, a bicskei képviselők nem babonások, hiszen ezen a napon fogadták el a város 2026-ra vonatkozó költségvetését. Az ülés végeztével megragadtuk a lehetőséget, hogy a város vezetőjét, Bálint Istvánnét faggathassuk az elfogadott költségvetés lényegi irányvonalairól.

– Ellenzéki körökben az a kritika, hogy az önkormányzatok csak választási évben fejlesztenek, gyorsítják a beruházásokat a „persze, mert jönnek a választások” jellegével. Önnek nem ez az első olyan ciklusa, amibe országgyűlési választás esik, így hiteles választ adhat igaz ez?

– Abban egészen biztos vagyok, hogy Bicskéről ez nem mondható el. Mi tudatosan, előre tervezetten dolgozunk. Ennek érdekében a ciklus elején mindig megkérem képviselőtársaimat, hogy állítsuk össze közösen, hogy mit szeretnénk az elöttünk álló 5 esztendőben megvalósítani, melyek azok a fejlesztések, beruházások, amelyekkel a bicskeiek életét könnyebbé tehetjük. Így világos célok vannak kijelölve és ezen tervek mentén alakítjuk a költségvetéseinket, teljesen függetlenül attól, hogy van-e választás az adott esztendőben, vagy nincs.

– A beruházások forrásigényesek. Nyilván nem feneketlen zsak a bicskei büdzsé sem...

– Nem tegnap léptem be először az önkormányzat épületébe, hiszen immáron 20 éve ülök a testületi asztalnál, ezért talán szerénytelenség vádja nélkül mondhatom, hogy van rálátásom ezekre a folyamatokra. Egészen biztos vagyok abban, hogy a város költségvetéséhez és lehetőségéhez mérten mindig igyekeztünk forrást találni a beruházásokra. Ebben kiemelt segítség volt, hogy 2012 decemberében arról döntött Magyarország Kormánya, hogy az emberek biztonsága érdekében kiszabadítja a településeket az adósságcspadából.

– Bicske esetében ez mit jelentett?

– Írja egymás után a számokat: 1 294 337 589! Azaz majdnem 1 milliárd 300 millió forint adósságtól szabadította meg a kormányzat Bicskét, úgy is mondhatnám, hogy ennyivel váltotta ki. Ezzel kapcsolatban azért azt mindenképpen fontos megemlíteni, hogy ez nem a mi hibánk volt. Mi ebben a hihetetlen adósságban találtuk magunkat, ahol



gondot okozott a bérek kifizetése is, hiszen az önkormányzat hitelt fizetett, a költségvetésre nem volt fedezet. Önhibánkon kívül voltunk lehetetlen helyzetben, nem arról volt szó, hogy mi nem figyeltünk eléggé. Mivel tudtuk, hogy csak „egyszer volt Budán kutyavásár”, és innentől a felelősség bennünket terhel, ezért minden pénzügyi részletre odafigyelünk és azóta stabil költségvetést tudhatunk magunkénak. Felelős gazdálkodást folytatunk, nem veszünk fel hitelt, magyarán az addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér elvet valljuk.

– A takaró vége és a lábfej között maradt tavaly pár tíz centi, azaz megtakarítás. Ezt mire költik?

– Az előző évi megtakarítást bérekre, beruházásokra, felújításokra és működési költségekre fordítjuk. Ezért külön köszönet illeti Molnár Enikő pénzügyi iradavezetőt és Fritz Gábor jegyzőt.

– A civil szervezetek, egyesületek tavaly kaptak támogatást, idén is számíthatnak rá?

– Természetesen! Számunkra kiemeleten fontos, hogy a civil világ jól és tartalmasan működjön településünkön. Ezért Bicske városa 14 civil szervezetet, egyesületet támogat, és az összeg meghaladja a 100 millió forintot, amelyet működési kiadásokra használhatunk fel. Nyilvánvalóan elszámolási kötelezettségük van, amelyet a Gazdálkodási Bizottság felé kell megtenniük évente egyszer.

– Most jött ki az ülésteremből, ahol elfogadták a város költségvetését. Történik-e ebben hangsúlyeltolódás a korábbi évek-

hez képest? A tapasztalatok miatt vannak-e területek, ahova több forrást szánnak, míg másoktól esetleg ezért elvesznek?

– Hála istennek komoly emelés történt felújítás és beruházás során, ami a mindennapjainkat meghatározza, de úgy, hogy nincs olyan más terület, amelynek kárára történt volna mindez, azaz ahonnan pénzt kellett volna elvenni. Ezt úgy sikerült megvalósítani, hogy a tavalyi évben nőtt az adóbevételeink, ezen felül több támogatást is kaptunk, viszont nem szórtuk a pénzt. És próbálunk rugalmasak is lenni: mindannyian éreztük, hogy most nagyon hideg tél volt, ennek hatása az utakon is meglátszik, de igyekeztünk reagálni azzal, hogy 184 millió forintot terveztünk be utakra, járdákra.

De nyilván igyekszünk más lehetőségekkel is élni, így bízom benne, hogy a TOP plusz keretében további forrásokat nyerhetünk, hiszen folytatjuk a vízelvezető rendszer kiépítését, cseréjét. Valamint a buszvárók kialakítását mindenképpen folytatni akarjuk és természetesen a Bajcsy-Zsilinszky utca aszfaltozására is sort kerítünk.

– És mi lesz nyáron? Találkoznak újdonsággal a Zánkára érkező bicskeiek?

– Fontos kérdés, hiszen rengeteg gyermekről van szó. A zánkai tábor felújításának következő lépése a fürdő és foglalkoztató tetőcseréje, a konyha tetőtérbeépítése, és nem oly régg személyesen ellenőriztem, hogy zajlik a fürdőszobák felújítása is. Mindebben hatalmas segítség, hogy a Bicskei Gazdasági Szervezet munkatársai töretlenül végzik munkájukat, ami azért is fontos, mert a város megveszi az alapanyagot, ők elvégzik a feladatot, ezért azzal tetemes összeget spórolunk, hogy nem kell kiszervezni a munkát. Ez a szemlélet jellemzi gondolkodásunkat a közösséget érintő kérdésekben.

– Ha már felújítás-százalékban meg tudja mondani, hogy a tavalyihoz képest idén mennyivel változik ez az összeg?

– 246 százalékkal többet terveztünk a felújításokra idén. És 123%-kal többet beruházásokra.



– Az egyeztetések mennyire voltak zökkenőmentesek?

A testület mennyire volt partner a javaslataikban?

– Az idei évben is úgy tapasztaltam, hogy képviselőtársaim konstruktívan álltak a tervezéshez. 2025 végén megkértem képviselőtársaimat, hogy tegyék meg javaslataikat a költségvetés megalkotásához, szerencsére a többség fontosnak gondolta és érdemben válaszolt is erre. De az legalább ekkora öröm számomra, hogy az intézményvezetőink is nagyon átgondolt anyagokat adtak le, a takarékoskodást és a fejlesztést maximálisan szem előtt tartva. Ez az első olyan költségvetésünk, amikor az intézményvezetők által hozott „álmotervezetet” nem kellett megnyírónak és arra kérni őket, hogy bizonyos sorokon vegyenek vissza a számokból, sőt volt rá precedens, hogy a személyes egyeztetésen további fejlesztést építettünk be a költségvetésbe, amelyhez természetesen forrást is rendeltünk.

Sajnálatos, hogy a Kutyapárt képviselője mindezek ellenére nemet mondott a költségvetésre, míg a DK tartózkodott. A kormánypárti többség és a Mi Hazánk Mozgalom jóvoltából azért így is minden adva van tehát ahhoz, hogy jó éve legyen a bicskeieknek.

# ADÓ 1%

**Kérjük, alapítványunk sikeres munkájához járuljon hozzá adója 1%-ának felajánlásával, segítse ezzel céljaink megvalósítását!**

**Célunk a városi média működtetése, valamint Bicske városában közhasznú kulturális tevékenység támogatása.**

**BICSKEI MŰVELŐDÉSI KÖZALAPÍTVÁNY**

**Adószámunk: 18488010-1-07 Bankszámlaszámunk: 11736020-29908756**

**E-mail: bicskeimuvelodesikozalapitvany@gmail.com**

## A közösség erejének újabb szép példája

Nem kérdés, hogy a farsangi időszakban mindenfelé vannak bálók. És az sem kérdés, hogy ezek közül nem egy jótékonyági célt szolgál. Ám az, hogy egy közösség teljes egészében egy határon túli magyar település korábban bekövetkezett súlyos tragédiáját szeretné enyhíteni a befolyt összeggel, az már országszerte egyedülálló és az sem kérdés, hogy ez a közösség Bicske, amely közel 1,6 millió forintot gyűjtött össze Parajd megsegítésére a jótékonyági bálon. Erre mondják, hogy jár a kalapemelés!



Az ötlet **Szabó Bence** önkormányzati képviselőé volt, ám a város – polgármesteri keretből – már korábban, közvetlenül a parajdi sóbányát elöntő árvíz után juttatott az erdélyi városnak félmillió forintot, és természetesen ennek a rendezvénynek a megszervezését is segítették. A Fogadó a helyszínnel és a batyus jelleg engedélyezésével járult hozzá az eseményhez. A teljes siker azonban nem jöhetett volna létre, ha nincsenek azok a jószándékú bicskeiek, akik teljesen megtöltötték az éttermet, jóízűen falatoztak az otthonról hozott elemózsiákból, jókat beszélgettek egymással sűrű koccintások közepette, és nem sajnáltak nagyokat táncolni a Szomorfi fiúk zenéjére, akik ettől egyáltalán nem voltak szomorúak. Ám ennél is fontosabb, hogy a belépőjegy megvásárlásán túl bőkezűen

adakoztak, így jöhetett össze a néhány ezer forint híján 1,6 millió forint.

**Bálint Istvánné** polgármester nagyon hálás volt, hogy ilyen sokan éltek a lehetőséggel, és közösen tettek a parajdi sóbánya károsultjaiért. Ahogy fogalmazott: „a magyar szív ott ugyanúgy dobog, és ugyanúgy tesznek azért, hogy a magyarságuk megmaradjon”. Ezért is érezte erkölcsi kötelességének a segítségnyújtást. A Fidesz önkormányzati frakciója 400 ezer forintot helyezett el az urnában, szerencsére mások sem voltak szűkmarkúak.

Ezt köszönte hálásan Szabó Bence is, akit leginkább a nagyszüleitől, szüleitől tanultak motiváltak, miszerint az elszakított területen élőket a lehető legjobb tudásunkkal kell segíteni, mindig ott kell állni mellettük, mert „ők nem tehetnek arról, hogy nem Magyarországhoz, hanem – most Parajd esetében – Romániához tartoznak”. Hitt benne, ez a város képes arra, hogy példát mutasson segítségből, emberségből. A hitét csak időnként ingatták meg, amikor azzal szembesült, hogy a település vezető hírportálja és a közösségi médiában kiemelkedő követőszámmal rendelkező oldalak sem osztották meg az eseményt „politikai okokra” hivatkozva.

Szerencsére a megjelentek mit sem törődtek a tények és az igazság elferdítésével: elmentek a bálba, jól érezték magukat, kinyitották a pénztárcájukat és a benne lapuló pénzt a jó cél érdekében felajánlották. És ezért **jár nekik a taps!**



## Bennünket képviselnek

Bicske Város Önkormányzat képviselő-testülete két nyilvános üléssel nyitotta az évet: míg január 30-án rendes, addig február 13-án rendkívüli jelleget öltött városi képviselők tanácskozása. A grémium – szokás szerint – több fontos kérdésben is hozott döntéseket, ám mind közül kiemelkedik a város 2026. évi költségvetése.

Az év első havának végén döntöttek a helyi autóbuszos személyszállításra kötött közszolgáltatási szerződésről, egy jogilag alaposan előkészített, korábban kiírt pályázat alapján. Ennek eredményeképpen a győztes a Régió 2007 Kft. lett, amely 2026. február 1-jétől 2028. január 31-ig biztosítja városunkban a közösségi közlekedést.

Határoztak az Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ Bölcsődei Szakmai Egység nyári menürendjéről is, amely ennek értelmében az intézmény július 13. és augusztus 9. között tart zárva.

S ha már pályázat: a jelenlegi vezető megbízatása 2026. április 30. napjával lejár a Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár élén, ezért szükség szerű, hogy nyílt versengésben derüljön ki, hogy ki lesz a direktor májustól. A pályázat benyújtásának határideje: 2026. február 28.

A képviselő-testület február közepén tartott ülésén elfogadta a város idei évi költségvetési rendeletét, amelynek értelmében a költségvetési főösszeg **8 279 060 505** forint, ebből több mint **1,5 milliárd** forint jut a tervezett fejlesztésekre, miközben hitel felvételét nem tervezi.



Ugyanott módosították a tavalyi költségvetés rendeletét, hiszen az előzetesen tervezettnél nagyobb bevétele lett a városnak, így a főösszeg 9 128 351 043 forintra növekedett mind a kiadási, mind a bevételi oldalon.

A helyi önkormányzatokról szóló törvény értelmében az önkormányzati képviselőknek, valamint a velük közös háztartásban élő gyermeknek, házas- vagy élettársaknak minden év januárjában vagyoni nyilatkozatot kell tenniük. Ez Bicskén is megtörtént, mindenki időben benyújtotta a nyilatkozatokat. A testület még egy fontos kötelezettségének tett eleget, miután Sulyok Tamás köztársasági elnök 2026. április 12. napjára kitzte az országgyűlési képviselők 2026. évi általános választását, a képviselő-testület döntött a Fejér vármegyei 03. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság tagjairól és póttagjairól. A döntés alapján az OEVB tagja lett Horváthné Dr. Porvay Judit, Tóth Balázs Károly és Bodrogai László Anzelm. A megválasztott póttagok: Jármay Kata (első. számú) és Szabó Éva (2. számú) lett.



## FELHÍVÁS Kedves Lokálpatrióták!

**Idén ünnepli Bicske városát nyilvánításának 40. évfordulóját.**

A Bicskei Újság szerkesztősége úgy gondolja, hogy ez valóban legyen egy **KÖZÖS ÜNNEP**, ezért a történelmi évfordulóhoz kapcsolódó fotóanyagokat, a bicskeiek otthoni archívumának segítségével jelenítené meg 2026-ban.

**Kérünk ezért minden bicskei polgárt**, hogy az **otthoni fényképgyűjteményéből** a városról szóló (legyen az épület, utcakép, esemény, vállalati ünnepség, átalakulás) **küldjön be** szerkesztőségünkbe képeket, amelyeket természetesen digitalizálás után visszajuttatunk a beküldőknek.

**Postacím**• BEMKK Petőfi Művelődési Központ  
2060 Bicske, Kossuth tér 20.

A borítékra írják rá: **BICSKE 40 FOTÓ**

**Elektronikus formában**• szerkesztoseg@bicske.hu

Köszönettel: a Bicskei Újság szerkesztősége



## Példaértékű összefogás a bicskei tanulókért

**A Vajda János Technikum duális partneri megállapodást kötött a Magyarmet Finomöntöde Kft.-vel, hogy a tanulók valós vállalati környezetben szerezhessenek gyakorlatot és tapasztalatot. Mivel az iskola saját tanműhelyének építése jelenleg is folyik, a cég az egyik üzemcsarnokát teljeskörűen felszerelte, a diákok rendelkezésére bocsátotta és gondoskodott mindarról, ami a biztonságos és hatékony munkavégzéshez szükséges.**



Építőanyagokon keresztül, főlával letakart állványok mellett vezet az út a technikum második emeletére, az iskola egyetlen olyan szintjére, ahol jelenleg is tanítás folyik, míg a tanulók másik részét a város egyéb oktatási intézményeiben helyezték el. Amint azt **Gyuricza Ilona Zsuzsanna** igazgatónőjétől megtudtuk, egy pályázat keretében az iskola 2026. szeptemberére teljesen megújul és a Tatai úton egy új tanműhelyt is át fognak adni. „Meg fogja érni ez a várakozás, mert egy nagyon szép, modern középiskola lesz a városnak és ebben a térségben ez különösen fontos” – mondja az intézményvezető.

Amíg nem készül el a gépésztanulók új tanműhelye, addig a diákoknak a településen működő **Magyarmet Kft.** ad oktatási helyszínt. Az új szakképzési törvény előtérbe helyezi a technikumok igazodását, ezért a Vajda is olyan képzéseket indít, amilyeneket a helyi munkaerőpiac igényel. A gépészképzés is ezért indult el az iskolában – folytatta Gyuricza Zsuzsa –, mert **Győri Imre**, a Magyarmet ügyvezetője évek óta szorgalmazza, hogy ebben a térségben is legyen gépészeti képzés és arra tanítsák ki a saját munkavállalóikat. A duális képzésnek pont az a lényege, hogy az iskola mellett a kihelyezett gyakorláshelyeken is tanulnak a diákok. A Vajdában a gépészképzés jelenleg két évfolyamon 20 gyereket érint, akik Bicskén ipari gépészetet tanulhatnak majd a felsőbb évfolyamokon.



„A szakképzés lényege, hogy a cégek is lehetőséget kapnak arra, hogy kiképezzék, kineveljék a saját munkaerőiket” – vallja az igazgató. A cégek így „kész” szakembereket kapnak, nem mellékesen 2-3 éves munkatapasztalattal. De az iskola más szakmákra is figyelmet fordít. Szeptemberben indul a logisztika ágazat, hiszen a környéken rengeteg ilyen profilú cég van. És egy kisebb kollégium is segítene, hiszen jelenleg minden diák bejárás, ám ha lenne lehetőség bentlakásra, akkor a technikum bővíthetné a felvevőképességét.



### A munkára figyeltek, nem az újságíróra

A felújítás alatt álló technikum segítségére a településen működő Magyarmet Kft. sietett, akik a telephelyük területén egy tanműhelyt alakítottak ki. Kovács Dániel gépésztanító a munkapadok közt sétálva elmondta, hogy a cégtől minden eszközt megkaptak, amire a gyakorlati oktatáshoz szükségük van. A tanulók jelenleg az ágazati vizsgájukra készülnek, az alapműveleteket – fűrészelést, reszelést, fúrást – tanulják a műhelyben. Sikeres alapvizsga és érettségi után gépésztanikusok lesznek, ami a forgácsolástól kezdve a karbantartáson keresztül, gépek kisebb részeinek tervezéséig sok mindent magában foglal. A mostani tizedikesek jövőre már a duális képzésben vehetnek részt, közülük a Magyarmet 5-6 diákot tud majd foglalkoztatni.

A tanműhelybe belépve lelkes fiatalokkal találkoztunk, akik satuba fagott fémdarabokat reszeltek, vagy éppen fűrészelték, illetve furatot készítenek egy-egy alkatrészbe. Mindenki nagyon koncentrált, nehezen lehetett őket szóra bírni, hiszen teljesen leköttette őket az aktuális feladat, de ahogy elmesélték, mind az iskolai oktatással, mind a tanműhellyel, mind a céggel kifejezetten elégedettek. El tudják képzelni jövőjüket a Magyarmetnél, ám többen szeretnének továbbtanulni, mérnökképzésben részt venni. Így gondolja az osztály egyetlen lánytanulója, Bóka Lilien is, aki oktatója szerint ez egyik legcéltudatosabb tagja a tizedikeseknek. Lilien lapunk kérdésére úgy válaszolt, hogy „nem volt családi indíttatása, pusztán csak nagyon érdekli ez a szakma, azon belül is a tervezés”. Kíváncsi



volt, és nem is csalódott, kifejezetten tetszik neki, amit tanulnak és úgy érzi, hogy álmainak valóra válásához – ami a továbbtanulást jelenti – nagy segítséget kap az iskolától és a cégtől egyaránt. „Bicskeiként szerencsésnek érzem magam, hogy lakhelyemen tanulhatok olyan szakmát, ami érdekel és külön szerencse, hogy akár itt helyben még a munkahelyemet is megtalálhatom.”

### Helyben maradó szakemberek

Azt a munkahelyet, ahol „lehetőség van a hagyományos forgácsolás el-sajátítására, ahonnan a CNC marás világba is tovább lehet lépni”. Ezt már Polgár Attila, a Magyarmet technológia- és megmunkáló gyáregység-vezetője osztotta meg velünk. Az alapokat a gyerekek a cég berkein belül meg tudják szerezni, de ezenkívül el tudják sajátítani a többtengelyes



esztergákon való munkavégzést, a programozást, a gépbeállítást és komplex munkadarabokat is el fognak tudni készíteni. A cél pedig az, hogy teljesen önállóan tudjanak dolgozni. A nebulókat természetesen nem lehet a kezdeti időkből magukra hagyni, mentorok segítik őket, s ha már végzős diákként a cég dolgozója lesznek, akkor csoportvezetőket, rutinosabb kollégákat állítanak melléjük. Nagy segítség lesz a jövőben a vállalatnak, hogy olyan tanulók kerüljenek ki az iskolapadból, akik ismerik a közeget, a dolgozókat és van termékmismeretük is.

„Bicskén egyre több olyan cég van, amelyik igényli a szakembereket a vasas szakmában. Ki voltunk szolgáltatva a környéknek, hiszen Tatabánya és Székesfehérvár elviszi az embereket, ezért tartottam fontosnak, hogy helyi szinten is megoldott legyen a szakemberképzés” – meséli Győri Imre, a Magyarmet ügyvezető igazgatója, aki elsőként sietett a technikum segítségére, hiszen az iskola jelentős támogatást kapott ugyan egy új tanműhely létesítésére, azonban amíg az nem készül el, nincs hol gyakorolnia a gyerekeknek. Ma a szakemberek és a szakmunkások jelentősége egyre nagyobb és a duális képzés alkalmat ad arra, hogy a fiatalok jövőt lássanak abban, amire készülnek, és azt is megtapasztalják, hogy ne csak a kezüket, hanem a fejüket is használják, mert az ötleteik fogják létrehozni azokat az eszközöket, amikre szüksége lehet egy cégnek.



„Célunk, hogy a fiatalok szemében felcsillanjon a tudásvágy”. A mai világban nincs mellébeszélés: azok a gyerekek ki fognak esni, akiknek a szemében nincs ott a tűz, hiszen a szakma is a lelkes, fejlődni vágyó fiatalokra épít. A Magyarmet örömmel venné, ha az iskola befejezését követően minél több tanuló náluk helyezkedne el, ugyanakkor természetes, hogy a pályakezdők több lehetőség közül választanak, és akár más vállalatnál kezdik meg a karrierjüket. A cég szívesen támogatja azokat, akik komolyabban érdeklődnek a gépészet iránt, és akár felsőfokú tanulmányokban is gondolkodnak.

Győri Imre elmesélte azt is, hogy kezdeményezésére ma már busz szállítja a diákokat az iskolába. A Magyarmet a gyakorlati képzés iránt érdeklődő szülőket is szívesen látja, hogy betekintést nyerhessenek a gyermekeik előtt álló perspektívákba.

Mi megnéztük és a látottak alapján nyugodtan leírhatjuk: mind az iskolában, mind a Magyarmet Kft.-nél jó helyen vannak a gyerekek. Már csak rajtuk múlik, hogy élnek-e ezzel a lehetőséggel.

## Mozgásban a város – a bicskei sportélet közösségi arca

Városunk kapcsolódása a sporthoz évtizedeken át nem csupán testedzésről és versenyekről szólt, hanem a közösségi élet egyik legfontosabb tartópillérére jelentette. A sportpályák, tornatermek, iskolai udvarok és túraútvonalak olyan találkozási pontokká váltak, ahol a mozgás természetes módon kapcsolódott össze a neveléssel, barátságokkal és közös élményekkel. Ebben a folyamatban mindig voltak olyan személyiségek, akik összefogták, irányították vagy éppen lendületben tartották a helyi sportéletet, akiknek munkája nem önmagában, hanem a közösségi sport egészébe ágyazódva vált meghatározóvá.

### Természetes szövetséges az iskola

A bicskei testedzés egyik alapvető sajátossága az volt, hogy szorosan kötődött az oktatáshoz. Az iskolai testnevelés nem elszigetelt tantárgyként működött, hanem kaput nyitott a szervezett sport és a szabadidős mozgás felé. A tanórákon megszerzett alapok délutáni sportkörökben, egyesületi foglalkozásokon és versenyeken teljesedtek ki.

Ebben a rendszerben az iskolaigazgatók, testnevelők és sportszervezők együtt gondolkodtak. Nemcsak támogatták ezt, hanem aktívan részt is vettek annak szervezésében, irányításában is. Munkájuk jól példázza azt a szemléletet, amely szerint a sport a nevelés szerves része.

### A verseny szerepe: cél és eszköz egyszerre

A bicskei sportéletben a verseny mindig jelen volt, de sosem vált kizárólagos céllá. A helyi bajnokságok, kupák és vándorkupák elsősorban lehetőséget adtak a fejlődésre és a teljesítmények összemérésére, nem pedig kizárólag az eredmények hajszolására.

Az ezeken való részvétel sok fiatal számára jelentette az első komoly kihívást: megtanulták kezelni a sikert és a kudarcot, elfogadni a szabályokat, és tisztelni az ellenfelet. Az ilyen események mögött mindig komoly szervezőmunka állt, amelyben a helyi sportélet iránt elkötelezett emberek kulcsszerepet vállaltak.

### Kerékpározás és túrázás – sport a természetben

Ez azonban nem korlátozódott csak a pályákra és a tornatermekre. Mert például a kerékpározás és a természetjárás különösen fontos szerepet töltött be, hiszen ezek a mozgásformák egyszerre szolgálták az egészséget és nyújtottak közösségi élményt.

A szervezett túrák, kerékpáros rendezvények és vándorkupák során nemcsak a fizikai teljesítmény számított, hanem az együttléti öröme is. Ezeken az alkal-

mokon gyakran találkoztak különböző korosztályok, ami tovább erősítette a sport közösségformáló erejét.

### Szabadidős tevékenység és részvétel

Városunkban a szervezett testmozgás egyik legnagyobb értéke az volt, hogy nem zárta ki azokat sem, akik nem versenyezni akartak. A szabadidős sportprogramok, iskolai és városi rendezvények lehetőséget adtak mindenkinek a mozgásra, kortól és edzettségi szinttől függetlenül.

Ez a befogadó szemlélet hozzájárult ahhoz, hogy a sport ne váljon elit tevékenységgé, hanem valóban a város egészének ügye legyen. A szervezők tudatosan törekedtek arra, hogy mindez örömforrás maradjon, ne pedig kényszer.

### Közösség a háttérben

Ám mindez – mint annyian minden más a világon – nem működhetett volna a háttérben dolgozó közösség nélkül. Edzők, pedagógusok, önkéntesek és szülők együtt teremtették meg azokat a feltételeket, amelyek között a sport valóban élővé válhatott.

### Értékközvetítés

A bicskei sportélet legmaradandóbb öröksége nem mérhető pusztán eredményekben. Sokkal inkább azokban az értékekben, amelyeket közvetített: kitartás, felelősség, együttműködés és egymás tisztelete. Ezek az értékek a pályán kívül is tovább éltek, és meghatározták a résztvevők későbbi életét.

### Egy élő hagyomány

A fentebb felsoroltak nem a történelmi és lezárt elemek, hanem ma is élő hagyomány. A múlt eseményei, rendezvényei és szereplői mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy a testedzés a város identitásának részévé váljon. Ez az örökség ma is jelen van a pályákon, az edzéseken és a közösségi programokon. A sport továbbra is összeköt, nevel és megtart – ahogyan évtizedeken át tette Bicskén.



Az asztaliteniszezőkről 1980-ban készült kép Prockl Jenő tulajdona. A tornaünnepélyről 1977-ben készítette Vadász Tibor a fotókat, amelyek a Nagy Károly Városi Könyvtár gyűjteményében található fotók.

Kérünk minden sportszerető bicskei polgárt, testnevelőtanárt, edzőt, sportolót, hogy ha az otthoni archívumában talál közlésre méltó képeket, akkor azokat juttassa el lapunkhoz.



## Különleges évhez különleges programok dukálnak



– A Magyar kultúra Napjához kapcsolódva miniszteri elismerést kapott a BEMKK – Petőfi Művelődési Központ. Meglepte?

– Az elismerés annak a minőségfejlesztésnek a jutalma, melyet az elmúlt 15 évben hajtott végre az intézményünk. A művelődési központ 2015-ben és 2022-ben is elnyerte a Minősített Közművelődési Intézmény címet, ami azt jelenti, hogy megfeleltünk a Nemzeti Művelődési Intézet által felállított kritériumoknak. A látogatók számának növekedése, és a visszajelzések is hozzájárultak a dícsérezettséghez, illetve az az újítás, hogy rendezvényeinken nagy hangsúlyt fektetünk a vizualításra.

Öt éve vezetem ezt az intézményt és nagyon fontosnak tartom, hogy ne csak a program, hanem a kiszolgálás is első osztályú legyen. A Bicskei Napokon – ahol minimum 1000 ember szárazodik – például Sziget Fesztivál-szintű színpadtechnikát alkalmazunk. Ezeknek köszönhetően a szakemberek szerint az elmúlt 5 évben Bicske felkerült a fesztiváltérképre. De nemcsak a kültéri rendezvények minősége, hanem a beltéri megrendezett programok is kiemelkedtek.

– Ez a „térképre kerülés” egyben azt is jelenti, hogy sokan látogatnak ide a környező településekről is. Mennyire fontos, hogy a helyieknek és mennyire fontos, hogy „idegenek”-nek szervezzenek programokat?

– Székesfehérvár, Esztergom, Budapest és Tatabánya egy bűvös négyes. Folyamatosan egyeztetek az ottani rendezvényszervezőkkel, hogy a megfelelő időpontban adjuk azt a programot, amire szükség van. Két évvel ezelőtt például mi rendezhettük a megyei Vadásznapot. Ez annak volt köszönhető, hogy csináltunk egy ilyen jellegű helyi eseményt, ami annyira sikeres lett, hogy minket bíztak meg a vármegyei rendezvény megszervezésével.

– A bicskeiek életének mennyire mindennapos része a művelődési ház?

– Szinte mindenki megfordul itt. A gyerekek a mesebérlés előadásaira, a felnőttek a színházi darabokra jönnek el. Egy másik réteg a „megmondó emberek”-re, Pál Ferire vagy Csernus Imrere kíváncsi. De persze működik a Társasjáték klub, a nyugdíjas klub, a kertbarát kör is. Otthont adunk a városi ünnepségeknek, az intézmények farsangjainak, a néptáncsoport próbáinak.

2026 különleges év Bicske életében. 40 éve avatták várossá a 720 éves települést. Az ünnepi esztendő programterveiről kérdeztük Takács Józsefet, a Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár igazgatóját.

És mindez igaz a könyvtárra is, igyekszünk az összes korosztályt bevonnunk. A művelődési ház mindig jelen volt a település életében. A bálakat, helyi rendezvényeket évtizedek óta itt tartották.

– 720 éves a település és 40 éve avatták várossá.

Ez a rendezvények szempontjából is különleges lehet.

– Egyedi dolgokat szeretnék szervezni. Bemutatjuk a város múltját,

jelenét. Erre alapozva a település életéből havonta tematikusan témaköröket, szervezeteket, intézményeket mutatunk be. 2026-ban kerek évfordulás a Barátság Nyugdíjas klub, számukra is meglepetéssel készülünk. A város egyetlen gyermek néptáncműhelyéhez köthetően dolgozunk egy folkhét vagy egy folkglóla létrejöttén. Gőzerővel készülünk a Bicskei Napokra, amire mindenképpen olyan előadót hívunk, akit mindenki szeret. Együtt dolgozunk a „megasztárunkkal” Gudics Mátéval, aki a Bicske40 nyitó rendezvényre írta Bicske dalát, hogy idén egy különleges koncertet rakjunk össze. Egy biztos: az idei év különleges lesz a város életében.

– És a Kultúrkúriában mivel készülnek?

– Kiemelt programra készülünk ott is, ahol idén megünnepeljük, hogy 95 éve, 1931. július 16-án, az óceánt átrepülve, Bicskétől nem messze, Felcsút határában egy kukoricatáblában kényszerleszállást hajtott végre Endresz György és Magyar Sándor. Emlékiállítással és megemlékezéssel készülünk az eseményre.



## „Nem elég tudni, meg kell valósítani”

Hamvas Bélát idézte Bicske polgármestere a Szülőföldünk Klub rendezvényén, amikor a Nagy Károly Városi Könyvtárban Hammer-Nacsa Anettel beszélgettek a várossá válásról, a 40 évről, valamint a következő időszakról. Személyes emlékek a település legutóbbi négy évtizedéről, hiszen Bálint Istvánné igazi bicskei lokálpatrióta, aki az elmondottak alapján is él-hal a településért.

1986 ma is élénken él a városvezető emlékeiben, hiszen a kettős iskola diákjaként részt vett az intézmény tornatermében megrendezett ünnepségen, ahol a pártfunkcionáriusok jelképesen átadták a városkulcsot a tanácselnöknek. Felidézte a ruhákat, az emelkedett hangulatot, a levegőben érzékelhető izgatottságot éppúgy, mint a résztvevők „zsizsegését”, illetve a jól felépített, színvonalas eseményt. A gyermekkor egyéb meghatározó élményei között ott volt a „Kápi”, a sokak által Káposztásként ismert terület, amely ma a Bicske Szíve Park nevet viseli, a középiskolai és kollégiumi évek, ahonnan mindig nagy öröm volt hazatérni. A felnőttkort is meghatározta a „hazatérés”, mivel a házasságkötése és lánya születése idején a II-es számú Gyermekklinika Szívsebészeti Osztályán dolgozott, amikor 1994-ben sikerült elhelyezkednie a menekülttáborban, így lehetősége nyílt nagyobb szerepet vállalni először az iskola szülői munkaközösségében, majd a kétezres évek elejétől a közéletben, ahol végig járva a „számárlétrát”, 2019 óta polgármesterként szolgálhatja szeretett városát.

– Minden településvezető álma, hogy valamennyi utcában szilárd útburkolat legyen. Nekem is az, meg persze az ott élők is, és azért dolgozunk keményen a képviselőkkel és a hivatali dolgozókkal, hogy ezeket elérhessük. Ha nagyban gondolkodom, akkor a hasonló méretű környékbeli városokhoz képest lemaradásunk az általános iskola állapotában van, illetve talán egy sportcsarnokot is



megérdemelnék, nem elfelejtve, micsoda mérföldkő volt az uszodánk megépítése – ecsetelte Bálint Istvánné megemlítve, hogy Bicske megőrizte a kisvárosias jellegét, ahol az emberek szeretettel, megértéssel fordulnak egymás felé és nem felejtnek el köszönni egymásnak. Büszke arra, hogy tudósok, orvosok, régészek, sportolók, zenészek kerülnek ki innen, akik szívesen látogatnak vissza „szülőfalujukba”, ahol az elmúlt években közösségi terek alakultak, fejlődött az ipar, a közlekedés, kiváló az oktatás, a szakrendelések terén nagyot lépett előre az Egészségügyi Központ, a menekülttábor bezárása után itt talált otthonra a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. Az álmok netovábbja lenne a szakrendelő, illetve a vasútállomás további ütemének megvalósítása, egy időseket ellátó bentlakásos intézmény, egy fogyatékos gyermekek napközi otthona, egy anyaatthon, továbbá a krízishelyzetbe került családok átmeneti lakhatásául szolgáló létesítmény megépülése.

És hogy a polgármester szerint milyen lesz a település 40 év múlva? Továbbra is az ő világának közepe, ahol a kisváros utcáin szába elegyednek egymással az emberek, ahol kicsit több a parkoló és ultramodern vasútállomás várja az ide érkezőket, ahol a régi önkormányzati hivatal épületében egy 21. századi egészségügyi komplexum működik, ahol fontos a kultúra és muskátlitól roskadoznak az utcák. Bálint Istvánné üzent is a 2066-ban majd Bicskén élőknak, meghozza azt, hogy „figyeljenek oda egymásra, ne ítélkezzenek, hanem szeretettel és megértéssel forduljanak egymás irányába, mert akkor nem történhet baj”.



# Isten hozott! Gyarapodunk

Bicskén új támogatási formaként megjelent a települési gyermekszületési támogatás, ami az újszülöttek gondozásához szükséges termékekből álló babacsomagra való jogosultságot jelenti. Az elmúlt hónapokban sok-sok babacsomagot adtak át az érintett bicskei családoknak. Most ezekből a fotókból szemezgettünk.



## ESKÜVŐK:

Dec. 09. Farkas Sándor és Németh Roxána  
Dec. 20. Buzár Miklós Ferenc és Magyar Viktória Mercédesz  
Dec. 20. Stark Péter és Tóth Melani Fanni  
Jan. 17. Unyi Tamás és Szolnoki Szilvia

## 2025. november-december hónapban született gyermekek:

Kerper Julianna, szül.: 2025. 11. 04.  
Lakatos Elif, szül.: 2025. 11. 19.  
Győri Leon Olivér, szül.: 2025. 11. 23.  
Benyó Pál, szül.: 2025. 11. 30.

## Álarc mögött a jókedv – farsangi kavalkád Bicskén

Farsang időszaka van, ahol a jelmezek, a lazaság, a szórakozás kapja a főszerepet. Nincs ez másként a városban sem, ahol a legkisebbektől a legnagyobbakig minden óvodás és iskolás lázban égve, izgalommalelve készülődik a jelmezes vetélkedésre. Mennyasszonyok, lovagok, szuperhősök, állati jó figurák mulattak együtt. Vagy hogy egy egész alsós osztály vidámparknak öltözött...

A Nagy Károly Városi Könyvtár Farsangi Babaolvasóján 3 év alatti csemeték és családjaik farsangi énekekkel, mondókákkal, játékokkal mutatták meg, hogy az önfeledt szórakozás nincs életkorhoz kötve. Akadtak olyanok is, akik beöltözve érkeztek a bababálra, ezzel fokozva a zene és a tánc okozta vidámságot.

A Bicske Városi Óvoda Árpád úti intézményében az öt csoportban mintegy 100, a Kakas Tagóvodában pedig 10 csoportban ennek a duplája, közel 200 gyermek farsangolt. A tornatermekben közös táncházzal indult a buli, a kaka-sosok annyian vannak, hogy két turnusban tudtak csak



táncolni, majd a csoportszobákban folytatták üdítők, sütemények és jókedv társaságában.

A Bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskolában három napon át tartottak a farsangi mulatságok, amelyre a készülődés már hónapokkal ezelőtt elkezdődött, hiszen a különféle táncok és performanszok betanulása, az ötletes jelmezek elkészítése időigényes feladat. A zenés-táncos produkciókból az osztályfőnökök is kivették a részüket: a szokások szerint a negyedikesek csárdást, a nyolcadikosok keringőt jártak, de volt rocky-bemutató és táncház is.

## Hivatalok

**Országgyűlési képviselő**  
Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:  
előzetes bejelentkezés alapján. +36 20 499 9623

**Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár**  
Petőfi Művelődési Központ  
Bicske, Kossuth tér 20.  
+36 22 951 299; +36 20 430 7770

**Nagy Károly Városi Könyvtár**  
Bicske, Kisfaludy u. 29.  
+36 22 565 115

**Bicskei Polgármesteri Hivatal**  
Bicske, Hősök tere 4.  
+36 22 565 464

## Gazdasági és szociális intézmények

**Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Köpont**  
Bicske, Ady Endre u. 1.  
+36 22 412 367

**Bölcsődei Szakmai Egység**  
Bicske, Ady Endre utca 17.  
+36 22 950 324

**Család- és Gyermejköléti Szolgálat Szakmai Egység**  
Bicske, Ady Endre utca 1.  
+36 22 412 367

**Gondozási Központ Szakmai Egység**  
Bicske, Szent István út 124.  
+36 22 950 175

**Védőnői Szakmai Egység**  
iskolavédőnői ellátás  
2060 Bicske, Kossuth tér 17.

**Pedagógiai Szakszolgálat**  
Bicske, Kisfaludy u. 50.  
+36 22 350 948  
Nyitvatartás: H-P 8.00-16.00

**Bicskei Gazdasági Szervezet**  
Bicske, Kossuth utca 60-62.  
+36 22 565 285

**Új Esély Központ Bicske**  
Bicske, Aradi vértanúk u. 18.  
+36 70 668 5165  
Nyitvatartás: minden nap 7:00-19:30

**Gyepmesteri feladatok:**  
Tuncsik József +36 20 972 8231  
Kincses Imre +36 70 626 7378

## Egészségügy

**Bicskei Egészségügyi Központ**  
Bicske, Kossuth tér 17.  
+36 22 567 520  
Hétfőtől péntekig: 7 órától  
rendelési időtől függően

**Egészségfejlesztési Iroda**  
Bicske, Kossuth u. 15.  
+36 22 419 666  
H-P: 8:00-16:00

**Orvosi ügyelet**  
Bicske, Kossuth tér 17.  
H-P: 16:00-22:00  
Szombat, vasárnap és ünnepnapokon: 8:00-14:00

A lakáson történő ellátási igényt a 1830-as hívószámon lehet bejelenteni.

# SOK MINDEN VÁLTOZHAT, DE A FARSANGI JELMEZBÁL ÖRÖK

